

29-04-2014 Vleeslamindex, waardevol instrument of pure misleiding?

De vleeslamindex is opgebouwd uit "groei", "spierdikte" en "vetbedekking". De spierdikte zou een indicatie geven voor de karkaskwaliteit. Wat is hiervan nou waar?

In de SEUROP klassificatie wordt beveleesheid van het karkas bij de klasse "S" als volgt omschreven. "Alle profielen uiterst rond, uitzonderlijke spierontwikkeling met dubbele spieren, type dikbil."

Achterbout: zeer sterke spierontwikkeling, profielen uitzonderlijk rond.

Rug: zeer rond, zeer breed en zeer dik tot op de schouder.

Schouder: uitzonderlijk rond en uitzonderlijk dik.

Na het uitpluizen van de laatst gepubliceerde rammenlijst (aug. 2013) op de site van het NTS heb ik het volgende kunnen opmaken.

Vergelijking van rammen (32 stuks) die zeer positief op spierdikte (+ 1.00 of hoger) scoorden en rammen (38 stuks) die zeer negatief op spierdikte (-1.00 of lager) scoorden leverde het volgende resultaat op

	kop	ontw	besp	even	type	been	vacht	Alg vk.
Min. + 1.00	82.6	89.7	87.3	85.2	84.8	84.4	87.2	85.2
Min. - 1.00	86.5	90.6	88.5	87.4	87.2	84.8	87.5	87.2

Als de spierdikte op de lendenen bepalen zou zijn voor de karkaskwaliteit, dan zou dat positief tot uitdrukking moeten komen in de drie onderdelen die ook op het slachthuis de karkaskwaliteit bepalen. De bespierung, de evenredigheid en het type. Dat op deze drie onderdelen de rammen met een zeer positieve spierdikte (+ 1.00 of hoger) significant lager scoren (besp -1.2, even -2.2 en type -2.4) geeft aan dat de correlatie tussen spierdikte en slachtkwaliteit eerder negatief dan positief is. Die tegenstrijdigheid, heb ik enige jaren geleden al bij het NSFO aangekaart, er is toen niets mee gedaan. Bovenstaande keiharde cijfers, volgend uit door het NTS gepubliceerde lijsten, bevestigen niet alleen, maar tonen ook ontegenzeggelijk de tegenstrijdigheid aan.

Maakt men de vergelijking niet op basis van spierdikte, maar afzonderlijk op basis van bespierung, evenredigheid en type, dan slaat de twijfel helemaal toe. Vergelijking van de rammen die 86 punten of lager scoren op bespierung, met rammen die voor dit onderdeel 90 punten of meer scoren geeft als uitslag dat rammen, met 86 punten of minder, gemiddeld zeer positief scoren op spierdikte en de rammen met 90 punten of meer gemiddeld zeer negatief scoren op spierdikte. Precies hetzelfde geldt voor de evenredigheid en het type. We meten (scannen) dus het tegengestelde van wat het oog ziet. Is dat niet raar?

Om het bewijs te vergroten het volgende.

Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat "worpgrootte" en "bespierung" een negatieve correlatie hebben, dat wil zeggen dat de worpgrootte daalt, als de bespierung toeneemt. Als men dit gegeven toetst aan de rammenlijsten van de afgelopen 10 jaar en men de vruchtbaarheidsindex (worpgrootte) vergelijkt met de punten die de inspecteurs geven aan de bespierung, dan klopt dit. De index voor de worpgrootte daalt als de punten voor bespierung toenemen.

Vergelijking van rammen (32 stuks) die zeer positief op spierdikte (+ 1.00 of hoger) scoorden en rammen (38 stuks) die zeer negatief op spierdikte (-1.00 of lager) scoorde, leverde het volgende resultaat op. De groep die hoog scoorde op de spierdikte heeft een gemiddelde VI van 108, de groep die laag scoorde op de spierdikte heeft een gemiddelde VI van 99! Dit is significant en precies **tegenovergesteld** als wetenschappelijk is vastgesteld!

Uit de keer dat wij deelgenomen hebben aan het scannen, kwamen de resultaten niet overeen met hetgeen wij met het "oog" dachten te zien. De lammeren met gemiddeld de meeste conditie, scoren gemiddeld ook de dikste lendespier. Logisch toch.... ? Bij de (goede) Texelaar zul je veel moeite moeten doen om deze "vet" te krijgen in de ogen van de slager. Veel conditie resulteert bij een Texelaar niet in vet, maar in de aanzet van vlees. Dit meet je dus ook als je de dikte van de lendespier meet. Wil je bepaalde kenmerken meten, dan moet je dat doen als alle dieren maximaal hebben kunnen groeien. Je

moet er dus alles uithalen wat erin zit om de verschillen zo groot mogelijk te laten zijn en dan nog moet je je afvragen of je daar bepaalde conclusies uit kunt trekken.

De superieure slachtkwaliteit van de Texelaar is tot stand gekomen door selectie met het "oog", zoals onze inspecteurs en fokkers dat tientallen jaren hebben gedaan. Dit heeft zich bewezen, anders hadden we deze kwaliteit nooit bereikt! Aangezien het "oog" van de inspecteur en fokkers niet gewijzigd is, mag men wat de Texelaar betreft zeer sterk twijfelen aan de positieve correlatie tussen de gemeten spierdikte en de slachtkwaliteit (SEUROP).

Uitbetaling op het slachthuis op basis van kwaliteit (SEUROP) gaat op basis van de omschrijving:
Achterbout: zeer sterke spierontwikkeling, profielen uitzonderlijk rond, Rug: zeer rond, zeer breed en zeer dik tot op de schouder, Schouder: uitzonderlijk rond en uitzonderlijk dik.
Met de meting van de spierdikte, meten we alleen de dikte van de lendespier en dan nemen we aan dat een dikke lendespier ook leidt tot alle bovenstaande gewenste eigenschappen van achterbout, rug en schouder.

Moraal van het verhaal: Gebruik schapen die gemiddeld hoog scoren op de VI index en gemiddeld laag scoren voor bespiering, evenredigheid en type, want daar komen de lammeren uit met de beste karkaseigenschappen aan de slachthaak! Geloof U het nog?

De gegevens van de spierdikte maken onderdeel uit van de vleesindex, waar we een waardeoordeel mee geven. Op basis van bovenstaande bevindingen (op basis van cijfers door het NTS zelf gepubliceerd!) mag je je afvragen of hiermee schapenfokkers worden geholpen of misleid? Bovenstaande cijfers geven aan dat dit pure misleiding is!

Kijk met eigen ogen naar de rammen die zeer positief scoren in de spierdikte, denkt u zelf dat daar de beste karkaskwaliteit van komt?

Denk zelf na alvorens U de ingeslagen weg volgt, want beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald!